

[Ninn-Hansen.]

Jeg finder det kun rosværdigt, at banechefen i modsætning til ministeren har set, at sagen har en sådan rækkevidde, at den bør debatteres yderligere. Jeg skal derfor tillade mig at tage enkelte af banechefens argumenter op, navnlig de bemærkninger, der vender sig direkte mod mine udtalelser i tinget.

Banechefen siger således — jeg anmoder om tilladelse til at citere:

„Sluttelig bemærkes, at jeg er uenig med folketingsmand Ninn-Hansen i, at det af statsbanerne indtagne standpunkt er ensbetydende med, at der gives kooperative selskaber fortrinsstilling overfor private håndværksmestre.

Forholdet er jo det, at den i licitationsordningen hjemlede adgang til regulering ikke er en pligt, men tværtimod en ret, som håndværksmestrene gennem deres respektive organisationer af egen fri vilje i stor udstrækning benytter sig af som en beskyttelsesforanstaltning mod risikoen ved fejlkalkulationer.“

Med disse bemærkninger synes jeg banechefen og vel dermed statsbanerne lægger noget helt andet i licitationsordningen end det, der har været tilsigtet af kommissionen. Ved at underskrive en licitationserklæring — der ganske rigtigt er frivillig — giver håndværkerne afkald på forhåndsregulering og forpligter sig også på anden måde overfor bygherren. Der er altså tale om gensidige forpligtelser, som begge parter frivilligt påtager sig. Når håndværkerne påtager sig sådanne forpligtelser og dermed giver afkald på andre reguleringer, der også ifølge kommissionsbetænkningen er lovlige og kan være rimelige, forventer de selvfølgelig en tilsvarende opfyldelse af pligterne fra anden side, i dette tilfælde DSB. Banechefens bemærkninger fører derfor til, at det offentlige får fuld adgang til at fastholde håndværkerne ved deres forpligtelser, men samtidig lade Kooperationen opnå en stilling uafhængig af den gensidigt forpligtende licitationserklæring og ofte i strid med denne. Jeg mener ikke, en sådan fortolkning, en sådan antagelse, kan være rigtig.

Såvel banechefen som prisdirektoratet har gjort gældende, at det kooperative selskab ikke kan udskydes, og henviser i

den forbindelse til licitationskommissionens betænkning. Jeg kan ikke se, at betænkningen kan føre til et sådant resultat. Licitationskommissionen har overhovedet ikke taget direkte stilling til dette, men alene udtalt sig imod forbudsbestemmelser. Men jeg mener yderligere, at afgørelsen er helt i modstrid med licitationskommissionens betænkningens opbygning og idé. Betænkningen bygger på ligestilling mellem tilbudsgiverne og anviser en ordning, der giver garanti såvel for bygherren som for tilbudsgiverne. Denne garanti for rigtig behandling vil forsvinde, hvis ligestilling ikke gennemføres.

Licitationsystemet har været udsat for mange angreb. Det gælder også licitationskommissionens betænkning. Men jeg vil dog gerne om denne betænkning sige — og sige det på et tidspunkt, da man taler om ændring af denne — at det er min opfattelse, at denne kommissions medlemmer under ledelse af den meget kyndige jurist, afdøde professor Sindballe, nåede et skridt på vej til det rigtige med hensyn til licitationsformerne; der er lagt megen kyndighed i denne betænkning fra medlemmernes side.

Jeg synes, kommissionen er nået et langt skridt frem mod fjernelsen af licitationernes vildskud og har anvist en ordning, der giver ikke mindst forbrugerne, bygherrerne, garantier mod urimelige priser og dårligt arbejde, garantier, som håndværkerne har erklæret sig villige til at gå ind for, og som Håndværksrådet, håndværkernes organisation, hele tiden loyalt er gået ind for skulle opfyldes. Ønsker man disse garantier i forbrugernes interesse, hjælper det ikke at torpedere den af handelsministeren godkendte ordning. Kooperationens mulighed for at undgå ligestilling er efter min opfattelse en torpedering af ordningen, og jeg mener derfor, at man nu — og man kan ikke vente, til en ny kommission har udført sit arbejde — må søge frem til en sådan ordning, at der bliver ligestilling mellem tilbudsgiverne.

Ministeren for offentlige arbejder (*Carl Petersen*): Handelsministeren og jeg har drøftet det stillede spørgsmål om, hvorvidt vi vil foranledige, at private håndværksmestre og kooperative håndværksvirksom-